

45

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

OLCHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
 dne: 5. 9. 2015
 podpis: *PC*

MVCRP012PAPU

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

V Praze 25. srpna 2015

Č.j.: MV-42070-6/VS-2015

prac. č.: 0378 r

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal
 - Íránská islámská republika, státní občan Íránské islámské republiky, trvale bytem
 (dále také „žadatel“), právně zastoupen
 , advokátem, se sídlen
 (dále také „právní zástupce“) rozhodnutí Ministerstva vnitra

Ministerstvo vnitra
 odbor všeobecné správy, oddělení občanskosprávní
náměstí Hrdinů 3, 140 21 Praha 4
 Č.j.: MV-42070/VS-2015

V Praze 7.9.2015

Krajský úřad Libereckého kraje
 Správní odbor, odd. matrik a st. občanství
 U Jezu 642/2a
461 80 Liberec 2

K č.j.: SO/M/539/2013/Ja

Írán - udělení SO ČR, zaslání zamítavého rozhodnutí a potvrzení napadeného rozhodnutí

V příloze zasíláme na vědomí **zamítavé** rozhodnutí ministra vnitra, ve výše uvedené věci.
Rozhodnutí nabylo právní moci dne 5. 9. 2015.

Přílohy: 1
 Za správnost:
[Signature]

JUDr. Ivana Breburdová v.r.
 vedoucí občanskosprávního oddělení

nezbytné k posouzení splnění podmínek pro udělení českého státního občanství. Žadatel se v uvedeném termínu k předmětnému jednání dostavil se svým právním zástupce. Žadatel předložil doklady a uvedl, že proti němu nebylo v České republice vedeno trestní stíhání, a ani nebyl vyšetřován Policií České republiky. Uvedl, že několikrát uhradil pokutu za špatné parkování. Ke své integraci do české společnosti žadatel uvedl, že v letech 2002 až 2007 studoval v Libanonu, neboť v České republice neměl možnost studovat arabštinu a angličtinu, od srpna 2012 studuje Anglo-americkou vysokou školu. Prohlásil, že v České republice jako fyzická osoba nikdy nepodnikal, a ani nebyl účasten v obchodní společnosti. Od srpna 2013 je zaměstnán jako překladatel ve společnosti svého otce s.r.o., s čistým měsíčním příjmem cca 10 tis. Kč. Uvedl také, že mu dále otec přispívá částkou 5 tis. Kč. Po vystudování shora uvedené vysoké školy obdrží od své rodiny částku ve výši cca 3 mil. Kč. Předložil také doklady o pracovních aktivitách otce. Žadatel dále prohlásil, že v České republice nepobíral dávky státní sociální podpory. Ke své rodině uvedl, že matka je v domácnosti, má dva bratry, kteří studují v Praze, starší bratr Univerzitu Karlovu, mladší střední školu. Trvalý pobyt má v bytovém domě v Jablonci nad Nisou, žije v domě v Praze 6, který je ve vlastnictví rodičů od roku 2007. Žadatel dále doložil registrační údaje Všeobecné zdravotní pojišťovny, (dále také „VZP“), ze kterých vyplynulo, že je pojištěncem od 12.5.2013, nikdy nebyl veden jako samoplátce pojistného na veřejné zdravotní pojištění, (dále také „pojistné“), a od 19.8.2013 za něj hradí pojistné zaměstnavatel. Doložil také potvrzení VZP o tom, že nemá splatný nedoplatek pojistného a penále.

Právní zástupce předložil dne 12.6.2014 prohlášení o tom, že otec žadatele neměl na území České republiky za zdaňovací období 2012 a 2013 žádné příjmy a ani nepodával daňová přiznání k dani z příjmů fyzických osob a připojil prohlášení otce ze dne 5.6.2014 adresované finančnímu úřadu o uvedených skutečnostech. Otec žadatele měl v daném období příjmy z rodinného podnikání svého otce, který mu převedl na jeho účet 30% zisku, který byl realizován v maloobchodní prodejní síti na území Egypta, Spojených arabských emirátech a v Íránu, prodávající a distribuující zejména české sklo a křišťál, kterou děd žadatele ze 100% vlastní, jednu třetinu čistého zisku posílá otci žadatele na jeho účet vedený a.s., k čemuž doložil výpis z uvedeného účtu. Z tohoto dokladu Ministerstvo vnitra zjistilo, že za období let 2012 a 2013 obdržel podíl na čistém zisku po zdanění v částce 294 821 USD, tj. cca 5 896 420 Kč. Podle názoru žadatele je to částka dostatečná pro obživu celé 5 členné rodiny včetně žadatele.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatel splňuje podmínku pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, tj. podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky.

Ministerstvo vnitra dále konstatovalo, že z výpisu z Rejstříku trestů ze dne 17.12.2014 nevyplývají o žadateli žádné informace o jeho případném odsouzení. Splňuje tak podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství. Žadatel splnil taktéž podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, neboť prokázal znalosti českého jazyka, a to pohovorem před Krajským úřadem Libereckého kraje, jak vyplývá ze záznamu o pohovoru ze dne 30.12.2013, který je součástí spisu.

Splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, ve spojení s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), se od 1.1.2014 neprokazuje.

Ministerstvo vnitra dospělo k závěru, že žadatel nespĺňuje podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť ani přes výzvu Ministerstva vnitra neprokázal, že je účasten na veřejném zdravotním pojištění, a to již od doby povolení trvalého pobytu, tj. od 4.11.2002. Ministerstvo vnitra konstatovalo také, že uvedenou podmínku lze prominout s využitím liberačního ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, ovšem žádné důvody hodné zvláštního zřetele neshledalo, a ze spisu nevyplývaly, proto nesplnění podmínky neprominulo.

Ministerstvo vnitra konstatovalo, že nepovažuje za dostatečně transparentní a finanční jistotu skýtající, když žadatel je závislý mimo jiné na příjmech poskytovaných jeho otci dědečkem žadatele, který zabezpečuje ještě další početnou rodinu žadatele. Ministerstvo vnitra neakceptovalo argumentaci právního zástupce, že finanční situace žadatele se co do jeho závislosti na otci měla změnit od léta 2013, když žadatel nastoupil do společnosti otce, kde pobírá plat ve výši cca 10 tis. Kč. Ministerstvo vnitra k tomu uvedlo, že tento příjem žadatel rozporoval tvrzením v dotazníku v žádosti, že jej živí rodiče, a že příjmy z tlumočení ve firmě otce nemá. Ministerstvo vnitra konstatovalo, že na základě těchto rozporných skutečností žadatelovy příjmy tak zůstaly netransparentní. Ministerstvo vnitra přihlédlo také skutečnosti, že žadatel nemá v České republice žádné rodinné vazby. Nikdo z jeho rodiny není českým státním občanem. Jeho otci byla žádost o české státní občanství zamítnuta v roce 2008.

Na základě těchto skutečností Ministerstvo vnitra žadatelově žádosti nevyhovělo.

II.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 18.12.2014, č.j.: VS-966/835.3/2-2014, podal žadatel prostřednictvím právního zástupce včasný rozklad.

V rozkladu žadatel namítá, že v době od 4.11.2002, kdy mu byl povolen trvalý pobyt na území České republiky a počátkem registrace u VZP dne 12.5.2003 neporušoval právní předpisy na úseku veřejného zdravotního pojištění. Trvalý pobyt měl jako 9leté dítě, pojistné za něj hradil český stát. Škodu systému zdravotního pojištění tak žádnou nezpůsobil. V inkriminované době žil v s matkou v Libanonu, jak plyne z čestného prohlášení matky, které přiložil.

Odmítá také názor Ministerstva vnitra vyslovený v napadeném rozhodnutí, že by neměl dostatečné vazby na Českou republiku. K tomu uvádí, že zde vystudoval, nadále studuje, pracuje. Má zde dlouhodobé i trvalé bydliště celá jeho rodina. Hodlá uzavřít manželství se svoji družkou, která je českou státní občankou a se kterou trvá vztah téměř 3 roky. Uzavření manželství však její rodina podmiňuje tím, že mu bude uděleno české státní občanství, a to v souvislosti s obavami před možným odsouzením jeho osoby podle přísného islámského práva, a s tím spojeným rozpadem manželství. Tuto skutečnost dokládá prohlášením družky.

K příjmům dědečka uvádí, že jsou pravidelné a v řádech několika milionů korun ročně, což pro obživu i početnější rodiny stačí. Dále uvádí, že pro jazykové znalosti, které studiem získal, se dostatečně užívá i tlumočením pro firmu jeho otce (10 tis. Kč měsíčně, jak je uvedeno v části I tohoto rozhodnutí), a to zvláště za situace, kdy bydlí v bytě vlastněném strýcem, který jej bezplatně na dobu 99 let pronajal jeho otci. Po skončení studia má příslib od rodiny, že od otce obdrží 3 mil. Kč, což je podle žadatele dostatečný startovní kapitál pro jeho pracovní i rodinný začátek.

Žadatel ministru vnitra navrhuje, aby napadené rozhodnutí změnil a sám ve věci rozhodl tak, že se žadateli české státní občanství uděluje.

III.

O rozkladu rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra úvodem předesílá, že se neztotožňuje se závěrem Ministerstva vnitra, že žadateli je možné přičítat k tíži porušování povinností v oblasti veřejného zdravotního pojištění, k němuž došlo v letech 2002 až 2003. Vzhledem k nízkému věku žadatele bylo, a v tom ministr vnitra přisvědčuje námitce v podaném rozkladu, na jeho zákonných zástupcích, aby za něj plnili zákonné povinnosti v této oblasti, a to konkrétně oznamovací povinnost stanovenou v § 10 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů.

Ministr vnitra se však i přes výše uvedené rozhodl podle návrhu rozkladové komise podanému rozkladu nevyhovět, a to z následujících důvodů.

Ministr vnitra má za prokázané, jak vysvítá z předloženého prvostupňového správního spisu a jak je shrnuto v napadeném rozhodnutí na str. 4, že žadatelem deklarované zdroje jeho příjmů nejsou dostatečně transparentní, a to i pro protikladnost údajů poskytovaných samotným žadatelem. Ministr vnitra konstatuje, že v tomto směru žadatel v podaném rozkladu neuvádí žádné nové skutečnosti, jež by mohly mít vliv na uvedený závěr. Ministr vnitra v uvedené souvislosti, shodně se závěry Ministerstva vnitra v napadeném rozhodnutí, konstatuje, s poukazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2006, č. j. 3 As 32/2005-51, přičemž zde uvedené závěry byly následně potvrzeny i Ústavním soudem, usnesením ze dne 17. 5. 2007, č. j. II. ÚS 624/06-1, že splnění podmínek pro udělení státního občanství stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství je pouze prvním, nikoli jediným předpokladem pro kladné vyřízení žádosti, a v případě, že jsou tyto podmínky splněny, nastupuje fáze správního uvážení, při kterém správní orgán hodnotí další skutečnosti významné z hlediska řízení, mimo jiné rodinné poměry žadatele, jeho pracovní integraci, zdroje, původ a výši jeho příjmů, dodržování právních předpisů z jeho strany, způsob získání pobytu v České republice. Uvedené skutečnosti jsou významné z hlediska prokázání pevného a trvalého vztahu žadatele o udělení státního občanství k České republice, jejímž občanem se hodlá stát, ve smyslu principu definovaném Mezinárodním soudem v roce 1955 ve věci Nottebohm.

Pokud žadatel tedy dále v rozkladu namítá závěry Ministerstva vnitra v napadeném rozhodnutí týkající se jeho integrace do české společnosti, že zde vystudoval, nadále studuje a pracuje, má zde dlouhodobé i trvalé bydliště jako celá jeho rodina a hodlá uzavřít manželství se státní občankou České republiky, nelze v první řadě odhlédnout od skutečnosti, že v letech 1996 až 2007 žadatel absolvoval mezinárodní školu v Bejrútu a v letech 2008 až 2011 opět, byť v Praze, mezinárodní Britskou školu. Tato skutečnost tedy nedokládá ještě žadatelovu integraci do české společnosti. K jeho rodinným poměrům je rovněž třeba uvést, že, jak je konstatováno i v napadeném rozhodnutí, nikdo ze žadatelovy rodiny není dosud státním občanem České republiky, přičemž žádost otce o udělení státního občanství České republiky byla zamítnuta rozhodnutím Ministerstva vnitra v roce 2008. Pokud žadatel v rozkladu uvádí, že hodlá v budoucnu uzavřít manželství se státní občankou České republiky, která uzavření manželství podmiňuje nabytím českého státního občanství žadatelem, z obavy před jeho odsouzením podle přísného islámského práva v zemi jeho dosavadního státního občanství, ministr vnitra konstatuje, že nabytím státního občanství České republiky žadatel nepozbude své dosavadní státní občanství, a nevyváže se tedy z tohoto státního svazku. K tomu je třeba dodat, že obavy z pronásledování žadatele v jeho domovském státě nemohou být samy o sobě považovány za důvody pro udělení státního občanství České republiky; tím zůstává požadavek pevného a trvalého vztahu k České republice, který žadatel v současné době nesplňuje.

Na základě výše uvedeného ministr vnitra rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

Ministr vnitra

